

GUGIĆ, KOVAČIĆ & KRIVIĆ

ODVJETNIČKO DRUŠTVO • LAW FIRM

Na broj: St-1365/2019

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU ZAGREB

Zagreb, 03.11. 2020. godine

Predlagatelj: **SBERBANK d.d.**, Zagreb, Varšavska 9, OIB: 78427478595, zastupaju Trpimir Gugić i Lovro Kovačić, odvjetnici iz Gugić, Kovačić & Krivić – odvjetničko društvo d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 52/VII;

Dužnik: **FELICITER d.o.o.**, Sesvete, Marina Studina 40, OIB: 33362149552;

ŽALBA

Punomoć u spisu
1x e-komunikacijom

Predlagatelja protiv Rješenja
posl.br. St-1365/9 od 27.10.2020. god.

- I. Predlagatelj je zaprimo Rješenje posl.br. St-1365/2019 od dana 27.10.2020. god. kojim je odbačen prijedlog Predlagatelja za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom kao nedopušten.
- II. Predlagatelj ovime podnosi žalbu protiv pobijanog Rješenja u cijelosti u otvorenom zakonskom roku te pobija isto iz svih zakonom predviđenih razloga i to zbog:
  - *Bitne povrede odredaba postupka*
  - *Pogrešne primjene materijalnog prava*
  - *Pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja*
- III. U obrazloženju pobijanog Rješenja sud navodi da je prijedlog Predlagatelja za otvaranjem stečajnog postupka nad dužnikom nedopušten iz razloga što je prethodno vođen predstečajni postupak nad dužnikom u kojem postupku je 2016. godine sklopljena predstečajna nagodba, a u kojem postupku se Predlagatelj nije odrekao prava na odvojeno namirenje iz nekretnine na kojoj ima založno pravo, pa se zbog toga Predlagatelj može namirivati samo iz predmetne nekretnine a ne i iz ostale imovine

dužnika, niti može tražiti otvaranje stečajnog postupka radi namirivanja iz ostale imovine dužnika.

Predlagatelj smatra da je sud pogrešno primijenio materijalno pravo.

Točno je da je dužnik sa svojim vjerovnicima sklopio predstečajnu nagodbu u postupku posl.br. Stpn- 205/15. Točno je da je Predlagatelj u predstečajnom postupku nad dužnikom prijavio svoje razlučno pravo i nije se odrekao prava na odvojeno namirenje, što znači da nije sudjelovao u postupku i ne smatra se vjerovnikom predstečajne nagodbe. Međutim nije točno da se predlagatelj može namirivati samo iz nekretnine a **ne i iz druge imovine** dužnika.

Takva konstatacija nije Zakonom o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (dalje u tekstu: ZFPPN) izrijekom propisana.

ZFPPN-om je pripisano da ovršne isprave razlučnih vjerovnika ne gube pravnu snagu glede namirenja na predmetu na kojem postoji razlučno pravo (čl.81.st.5), međutim nije propisano da se razlučni vjerovnici (nakon što se eventualno ne bi uspjeli namiriti iz vrijednost zaloga) ne mogu namirivati iz druge imovine dužnika, kako to izrijekom navodi prvostupanjski sud.

Takva konsatacija nije ZFPPN-om niti neizravno propisana, pa da bi se mogla izvesti iz propisane odredbe. Name, da je smisao odredbe čl.81.st.5. ZFPPN-a bio da se razlučni vjerovnici ne mogu namirivati iz ostale imovine dužnika u slučaju neuspješnog namirenja iz predmeta razlučnog prava, odredba bi glasila ovako: „*ovršne isprave razlučnih vjerovnika ne gube pravnu snagu samo glede namirenja na predmetu na kojem postoji razlučno pravo*“, a takva odredba nije propisana.

Dakle pravna norma da se razlučni vjerovnici ne mogu namirivati iz ostale imovine dužnika ne postoji u ZFPPN-u, niti se može izvesti iz norme koja u tom zakonu postoji, dok s druge strane postoji izričita norma u odredbi čl.336. st.4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (dalje u tekstu ZV) kojom je jasno propisano upravo suprotno od onoga što zaključuje prvostupanjski sud: **založni vjerovnik može, bio njegov dužnik vlasnik zaloga ili ne, po svojoj volji izabrati hoće li zahtijevati namirenje svoje tražbine ponajprije iz vrijednosti zaloga ili iz imovine svog dužnika, ili istodobno i zaloga i dužnikove imovine.**

Što se tiče ZFPPN-a, prvostupanjski sud je u pobijanom Rješenju citirao većinu relevantnih odredaba tog zakona i tim je zakonom doista propisano da razlučni vjerovnici ako se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje se ne smatraju vjerovnicima predstečajne nagodbe u odnosu na svoje osigurane tražbine i takvi vjerovnici svoje

osigurane tražbine namiruju iz predmeta na kojem postoji razlučno pravo, prema općim pravilima ovršnog prava, te da ovršne isprave razlučnih vjerovnika ne gube pravnu snagu glede namirenja na predmetu na kojem postoji razlučno pravo, međutim iz istih je izveo krivi zaključak.

Dakle, ako se razlučni vjerovnik ne odrekne odvojenog namirenja, tada se odvojeno namiruje iz vrijednosti zaloga temeljem iste ovršne isprave, koja nije izgubila pravnu snagu sklapanjem predstečajne nagodbe - nove ovršne isprave ostalih vjerovnika koji su sudjelovali u postupku, a ako nakon takvog odvojenog namirenja (i provedenog ovršnog postupka) tražbina razlučnog vjerovnika ostane djelomično nenamirena, vjerovnik se nesumnjivo, temeljem odredbe čl. 336. st. 4. ZV-a (jer ZFPPN niti ne regulira navedene naknadne situacije) može namirivati i iz ostale imovine dužnika, a svakako može i podnositi prijedlog za otvaranje stečajnog postupka radi namirenja u tom postupku.

ZFPPN i ZV su dva specijalna zakona (lex specialis) i odredbe i jednog i drugog zakona se ne isključuju, niti je smisao tih odredaba takav da jedna isključuje drugu, kako to pogrešno zaključuje prvostupanijski sud, jer kao što je već navedeno ZFPPN samo propisuje da se razlučni vjerovnici, koji se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje, mogu namirivati iz vrijednosti zaloga i da njihove ovršne isprave ne gube pravnu snagu u odnosu na namirenje iz tog zaloga. Međutim, ono što je propisano odredbom ZV-a, da se založni vjerovnici mogu namirivati ili iz vrijednosti zaloga ili iz imovine dužnika ovisno što odaberu, jasno je propisano kao norma materijalnog prava u hrvatskom pravnom sustavu i prvostupanijski sud ju nije mogao neprimijeniti i u ovom slučaju.

Stoga je ovakvim obrazloženjem prvostupanijski sud svakako izveo krivi zaključak te pogrešno primijenio materijalno pravo. Cit :

*„Naime, ovršna isprava razlučnog vjerovnika (u konkretnom slučaju Sporazum o zasnivanju založnog prava) ne gubi pravnu snagu „**samo**“ (op.a. u ZFPPN-u ne postoji riječ „samo“) u pogledu namirenja iz predmeta na kojem postoji razlučno pravo (čl. 84. st. 5. ZFPPN-a), ali ako se razlučni vjerovnik ne namiri u potpunosti prodajom tog predmeta, isti ne može, primjerice, zahtijevati donošenje rješenja o ovrsi na nekom drugom predmetu iz imovine dužnika, a time niti otvaranje stečajnog postupka radi nemogućnosti namirenja iz objekta razlučnog prava)“*

- IV. Nadalje prvostupanjski sud je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje. Naime, u obrazloženju Rješenja prvostupanjski sud navodi kako u postupku na okolnost utvrđenja da li postoji stečajni razlog kod dužnika nije provodio financijsko vještačenje jer je isto „skupocjeno“.

Predlagatelj je u prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka predložio provođenje financijskog vještačenja upravo na okolnost utvrđivanja stečajnog razloga za koji postoje pokazatelji da već sada postoji kod dužnika, Predlagatelj je po pozivu suda uplatio predujam za provođenje predmetnog vještačenja u iznosu od 20.000,00 kn u roku u kojem je od strane suda bio pozvan, Predlagatelj je naručenim već provedenim financijskim vještačenjem izvan postupka po stalnom sudskom vještaku za financije Kristijanu Tole učinio vrlo vjerojatnim da kod dužnika već sada postoji stečajni razlog prezaduženosti.

Stoga sud nije mogao samo odustati od provođenja vještačenja „kao skupocjenog“ kada upravo tomu i služi prethodni postupak, utvrđivanju postojanja stečajnog razloga, a stečajni se razlog prezaduženosti može dokazivati jedino i isključivo financijsko knjigovodstvenim vještačenjem. Sud je ovime svakako počinio i bitnu povredu odredaba postupka.

Prvostupanjski sud nadalje u obrazloženju Rješenja navodi da nije provodio financijsko vještačenje jer **zaključuje** da stečajni razlog prezaduženosti kod dužnika ne može niti postojati jer prezaduženost postoji samo ako je imovina dužnika manja od postojećih dospjelih obveza a da obveze iz predstečajne nagodbe koju je dužnik sklopio 2016. godine još nisu dospjele.

Ovakvo obrazloženje prvostupanjskog suda je pogrešno i očigledno je da je činjenično stanje zbog toga ostalo nepotpuno utvrđeno.

Stečajni razlog prezaduženosti postoji ako je imovina dužnika manja od postojećih obveza, a navedeno se utvrđuje iz iskazanih bilanci društva a ne zaključivanjem, bez ikakvih materijalnih dokaza, koje su obveze dužnika dospjele a koje nisu.

Iz Bilanci dužnika za razdoblje od 2010. do 2018. godine (dakle za razdoblje do sklapanja predstečajne nagodbe ali i za razdoblje poslije sklopljene nagodbe) proizlazi **da su obveze dužnika veće od imovine za najmanje 4.417.616 kuna, te** da dužnik nema ni blizu dovoljno kratkoročne ni dugoročne imovine iz kojih će pokriti svoje obveze.

Dužnik nema niti jednog zaposlenog radnika u posljednjih 5 godina. Dužnik nije ostvario nikakav prihod u posljednjih 5 godina poslovanja. Zadnja godina u kojoj su ostvareni prihodi bila je 2013. godina (dakle prije sklopljene predstečajne nagodbe).

U razdoblju od 2014. godine do 2018. godine troškovi društva odnose se na troškove održavanja računa i slične administrativne troškove te ne postoje drugi troškovi koji bi ukazivali na bilo kakvu poslovnu aktivnost društva.

Predlagatelj je u spis dostavio Financijski nalaz vještaka Kristijana Tole, dipl.oec. iz listopada 2019. godine, koji je izrađen temeljem javno dostupne dokumentacije, a kojim vještak daje financijsku analizu trgovačkog društva Feliciter d.o.o. radi očitovanja postoje li prijeteca nesposobnost za plaćanje dužnika i prezaduženost dužnika.

Iz predmetnog nalaza vještaka na temelju pregleda dostupnih financijskih informacija proizlazi: „Sve značajne odrednice financijskih elemenata govore o prijetecoj nesposobnosti da Društvo plaća svoje obveze. Nadalje pokazatelji likvidnosti ukazuju da su isti ispod prihvatljivih vrijednosti te da je Društvo nelikvidno sukladno općeprihvaćenim pokazateljima likvidnosti. Društvo ne posluje već godinama, niti iz svog poslovanja niti iz svoje postojeće imovine ne može stvoriti dovoljno likvidnih sredstava te je nesposobno za plaćanje svojih obveza. Sve značajne odrednice financijskih elemenata govore o prezaduženosti Društva koje nema izvora imovine iz kojih će pokriti svoje obveze, odnosno **obveze su veće od imovine Društva za najmanje 4.417.616 kuna** (i to bez potrebnih ispravaka vrijednosti imovine). Nadalje pokazatelji zaduženosti ukazuju da su isti **negativni zbog značajnog gubitka iznad visine kapitala te da je Društvo prezaduženo sukladno svim općeprihvaćenim metodama izračuna zaduženosti.**“

Predmetnim nalazom vještaka, upravo je potvrđeno postojanje stečajnog razloga prezaduženosti dužnika, a isto bi bilo potvrđeno i od strane bilo kojeg drugog stalnog sudskog financijskog vještaka jer stečajni razlog prezaduženosti kod dužnika očigledno već postoji, jer je **imovina dužnika manja od njegovih postojećih obveza, a dužnik ne posluje.**

Stoga je sud sasmostalnim zaključivanjem koje obveze dužnika su dospjele, bez adekvatno provedenog dokaznog sredstva na tu okolnost predloženog od strane predlagatelja i uz predujmljene troškove za provođenje istoga, svakako nepotpuno utvrdio činjenično stanje u ovom prethodnom postupku i počinio bitne povrede odredba postupka jer se prethodni postupak ima provesti radi utvrđivanja pretpostavki postojanja stečajnog razloga.

- V. Slijedom svega navedenog, predlagatelj predlaže Visokom trgovačkom sudu ukinuti pobijano Rješenje i vratiti predmet na ponovi postupak.

SBERBANK d.d.,
po punomoćniku:

Trpimir
Gugić

Digitally signed by Trpimir
Gugić
DN: c=HR, o=HRVATSKA
ODVJETNIČKA KOMORA,
2.5.4.97=VATHR-97760500
066, ou=Signature,
sn=Gugić,
givenName=Trpimir,
serialNumber=PNOHR-222
40861637, cn=Trpimir
Gugić
Date: 2020.11.04 16:40:17
+01'00'